

No. CvB 2021/04

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van de heer A, wonende te X.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 4 november 2020 (CvT no. 19/45) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van de heer A, hierna ook te noemen: klager, tegen mevrouw B MSc, psycholoog, lid van het Instituut, wonende te Y, hierna ook te noemen: de psycholoog, deels gegrond verklaard en een waarschuwing opgelegd. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klager en de psycholoog op 4 januari 2021 toegezonden.

1.3 Klager is tegen de beslissing van 4 november 2020 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 6 maart 2021, dat op 7 maart 2021 bij email is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep.

1.4 Klager heeft op 13 april 2021 een verweerschrift ingediend.

1.5 Het College van Beroep heeft de zaak op 29 september 2021 behandeld. Klager en de psycholoog waren daarbij aanwezig. De psycholoog werd bijgestaan door mr. A.C. de Die, advocaat te Amsterdam. Klager werd bijgestaan door zijn vertrouwenspersoon de heer D. Partijen hebben beiden een toelichting gegeven aan de hand van een pleitnota die zij hebben overgelegd.

Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, voor zover deze feiten in hoger beroep niet zijn bestreden.

2.3 Het beroep van klager richt zich tegen beoordeling door het College van Toezicht van de klachtonderdelen 1, 2, 3, 5, 6 en 7 (eerste deel) en tegen de opgelegde maatregel. Klager heeft daartoe gronden aangevoerd.

2.4 klachtonderdeel 1

Dit betreft de klacht dat de psycholoog niet de benodigde deskundigheid en vaardigheden bezit en geen aantekening diagnostiek heeft. Het College van Beroep onderschrijft de overweging van het College van Toezicht onder V.4. De psycholoog is lid van het NIP en staat ingeschreven in het register psycholoog NIP. De psycholoog is gerechtigd het dienstmerk psycholoog NIP te voeren.

De psycholoog heeft zich gehouden aan de door de rechtbank gegeven opdracht. Hiervoor is geen andere opleiding noodzakelijk dan de opleidingen die de psycholoog heeft genoten. Het College van Beroep is niet gebleken dat de psycholoog zich buiten de grenzen van haar deskundigheid heeft begeven. Klachtonderdeel 1 heeft het College van Toezicht terecht ongegrond verklaard.

2.5 Klager heeft geen grieven aangevoerd tegen de overwegingen van het College van Toezicht onder V.5 tot en met V.7. Het College van Beroep zal daarom ervan uitgaan dat het door de psycholoog in opdracht van de rechtbank opgestelde rapport gezinsonderzoek ouderonthechting is te kwalificeren als rapportage. De toets in hoger beroep is eveneens of het onderzoek door de psycholoog dat tot de rapportage heeft geleid uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de psycholoog in redelijkheid tot die conclusie heeft kunnen komen.

Het College van Beroep zal klachtonderdelen 2, 3 en 6 allereerst behandelen nu deze betrekking hebben op de inhoud van het door de psycholoog als bijzondere curator in opdracht van de rechtbank opgestelde rapport.

2.6 klachtonderdeel 2

Klager stelt dat de psycholoog een onwetenschappelijke methodiek heeft gebruikt bestaande uit gesprekjes en zelfontwikkelde testjes om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden. Daaruit blijkt dat zij de door haar gepretendeerde deskundigheid mist. De rechtbank heeft de psycholoog benoemd tot bijzondere curator met het verzoek om op grond van het door haar ontwikkelde protocol gezinsonderzoek ouderonthechting zich uit te laten over de door de rechtbank geformuleerde vraag. De methodiek van onderzoek heeft de psycholoog beschreven in haar rapportage (p. 7).

Nu de psycholoog zich op verzoek van de rechtbank heeft gebaseerd op het door haar ontwikkelde protocol, kan niet worden geoordeeld dat de gehanteerde methode van onderzoek niet geschikt was. Gesteld noch gebleken is dat in strijd met dit protocol onderzoek is verricht.

Klachtonderdeel 2 is ongegrond.

2.7 klachtonderdeel 3

Dit klachtonderdeel betreft de klacht dat de psycholoog een rapport heeft opgesteld dat onjuist is en waarin zij observaties weergeeft die niet hebben plaatsgevonden. De psycholoog heeft haar observaties die gekwalificeerd kunnen worden als bevindingen van de bijzondere curator in de rapportage kunnen vermelden. Dat observaties niet hebben plaatsgevonden, zoals klager stelt, kan het College van Beroep niet beoordelen. Het College van Beroep onderschrijft het oordeel van het College van Toezicht dat klachtonderdeel 3 ongegrond is.

2.8 klachtonderdeel 6

Met betrekking tot dit klachtonderdeel, inhoudend dat de psycholoog zelf verzonnen terminologie gebruikt, onderschrijft het College van Beroep de overweging hierover van het College van Toezicht. De psycholoog heeft niet klachtwaardig gehandeld door de term ouderonthechting in plaats van ouderverstoting te noemen en door de term "Parental Alienation System" te gebruiken. Nu over deze verschijnselen geen wetenschappelijke consensus bestaat en deze niet zijn opgenomen in de DSM-5, bestaan er geen regels hoe en wanneer deze termen te gebruiken. Klachtonderdeel 6 heeft het College van Toezicht terecht ongegrond verklaard.

2.9 klachtonderdeel 5

Met betrekking tot klachtonderdeel 5, inhoudend dat de psycholoog op verkeerde gronden mediation heeft voorgesteld en zich bedient van andere ongekwalficeerde hulpverleners zoals C, heeft het College van Toezicht als volgt overwogen:

"Dat het handelen van verweerster klachtwaardig zou zijn omdat zij in haar rapport aan de ouders mediation zou hebben voorgesteld, hetgeen volgens klager een gepasseerd station tussen hem en zijn ex-partner zou zijn, is niet vast komen te staan. In het rapport van klaagster wordt door verweerster aan de ouders namelijk de SCHIP-aanpak voorgesteld. Dit is anders dan klager stelt geen verzoeningscursus maar een vorm van post-relatieve therapie. Verweerster noemt daarbij in het rapport andere namen van mogelijke therapeuten dan die van C. Dit eerste deel van klachtonderdeel 5 is dan ook ongegrond bij gebrek aan feitelijke grondslag.

Aan het College is ambtshalve duidelijk geworden dat verweerster en C vaker naar elkaar verwijzen in complexe echtscheidingszaken. Daarmee is echter onvoldoende gebleken dat verweerster en C, zoals klager stelt, deel uitmaken van hetzelfde team in de zin van artikel 31 van de Beroepscode. Ook is C geen medewerkster van verweerster. Verweerster en C voeren ieder een eigen praktijk. Dit betekent dat artikel 32 van de Beroepscode evenmin van toepassing is.

De kwaliteit van het beroepsmatig handelen van C kan hier dan ook verder buiten beschouwing blijven voor zover dat al in een tuchtprocedure tegen verweerster als psycholoog aan de orde kan zijn.

Het tweede onderdeel van klachtonderdeel 5 is hiermee eveneens ongegrond."

Het College van Beroep onderschrijft deze overwegingen van het College van Toezicht. Klachtonderdeel 5 is ongegrond.

2.10 klachtonderdeel 7

Dit klachtonderdeel houdt in dat de psycholoog (1) gerichte toestemming had moeten vragen aan klager en zij hem (2) geen inzage heeft gegeven voordat het rapport werd uitgebracht.

Wat betreft het eerste deel van de klacht heeft het College van Toezicht het volgende overwogen:

"Het College is van oordeel dat de bijzondere curator die NIP-lid of NIP-geregistreerd is niet verplicht is om eerst gerichte toestemming aan de ouders te vragen ingevolge artikel 89 van de Beroepscode voordat hij het rapport met zijn advies aan de rechtbank uitbrengt. Het is immers de bedoeling dat juist op de zitting hierover het debat wordt gevoerd. Dit blijkt met zoveel woorden uit het document "werkproces bijzondere curator o.g.v. artikel 1:250 BW" (op pagina 6) opgesteld door de Rechtspraak. Dit strookt ook met het karakter van het bijzonder curatorschap: het vrijelijk kunnen verwoorden van de belangen van het kind dat in de knel zit. Het voorgaande betekent dat in dit geval het hierboven genoemde artikel 6

van de Beroepscode er voor zorgt dat artikel 89 niet van toepassing is op de opdrachtrelatie tussen bijzondere curatoren en de rechtbank. Het recht van gerichte toestemming is immers strijdig met de regels die op die opdrachtrelatie van toepassing zijn.

Het eerste deel van klachtonderdeel 7 is dus niet gegrond.”

Het College van Beroep verenigt zich met deze overwegingen van het College van Toezicht en beoordeelt, evenals laatstgenoemd College, dit onderdeel van de klacht als ongegrond.

2.11 Samengevat deelt het College van Beroep op grond van de schriftelijke stukken en de mondelinge behandeling het oordeel van het College van Toezicht dat de klachtonderdelen 1, 2, 3, 5, 6 en 7 (eerste deel) niet gegrond zijn.

2.12 Het College van Beroep overweegt omtrent de opgelegde maatregel als volgt. Klachtonderdeel 4 en 7 (tweede deel) zijn gegrond. Het College van Toezicht heeft daarvoor een waarschuwing opgelegd.

Klachtonderdeel 7 (tweede deel) betreft het oordeel dat het inzage- en correctierecht wél op rapportages van bijzondere curatoren die NIP-lid of -geregistreerd zijn van toepassing is (artikel 91 en 93 van de Beroepscode).

De psycholoog heeft terecht aangevoerd dat deze norm nog niet bekend was toen zij haar rapportage op 1 oktober 2018 had ingediend bij de rechtbank; het College van Toezicht heeft zich voor het eerst bij uitspraak van 5 februari 2020 hierover uitgesproken.

Echter, wat betreft de op te leggen maatregel is het College van Beroep van oordeel dat, alle omstandigheden in aanmerking genomen, het College van Toezicht op goede gronden een waarschuwing heeft opgelegd wegens het gegrond verklaarde klachtonderdeel 4.

Het College van Beroep zal de door het College van Toezicht opgelegde maatregel bevestigen.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

- 1. verklaart het beroep ongegrond;**
- 2. bevestigt de beslissing van het College van Toezicht van 4 november 2020;**
- 3. bevestigt de door het College van Toezicht opgelegde maatregel.**

Aldus gewezen te Utrecht op 29 september 2021 door mr. P.E.M. Messer-Dinnissen, voorzitter, dr. A.M.L. Collot d'Escury, dr. Th.A.M. Deenen en dr. K.A. Soudijn, leden, en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

w.g. Mevr. mr. P.E.M. Messer-Dinnissen

w.g. Mevrouw mr. S.S. van Gijn